

411

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1990 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów.

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179) zarządza się, co następuje:

§ 1. Policjanci mają prawo użycia broni palnej w przypadkach określonych w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Przy podejmowaniu decyzji o użyciu broni palnej policjanci są obowiązani postępować ze szczególną rozwagą, traktując broń palną jako ostateczny środek działania.

§ 3. 1. Policjanci przed użyciem broni palnej są obowiązani:

1) wezwać osobę do zachowania zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, zaniechania ucieczki, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy,

2) wezwać osobę do zatrzymania się, wołając „Stój — Policja”, a w razie niezatrzymania się osoby zagrozić użyciem broni palnej, wzywając „Stój — bo strzelam”,

3) oddać strzał ostrzegawczy w górę, jeżeli wezwania sprecyzowane w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne,

4) uprzedzić osobę konwojowaną przed rozpoczęciem konwoju, że w razie podjęcia próby ucieczki, zostanie użyta broń palna.

2. Przepisów ust. 1 pkt 2 i 3 nie stosuje się w przypadku, gdy wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia ludzkiego.

3. Użycie broni palnej powinno następować w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni, i nie może zmierzać do pozbawienia jej życia, a także narażać na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych osób.

§ 4. Broni palnej nie używa się w przypadkach określonych w art. 17 ust. 1 pkt 6—8 ustawy w stosunku do kobiet o widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, starców oraz osób o widocznym kalectwie.

§ 5. 1. Jeżeli wskutek użycia broni palnej nastąpiło zranienie osoby, policjant jest obowiązany natychmiast udzielić tej osobie pierwszej pomocy, a także zapewnić pomoc lekarską.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia broni palnej nastąpiła śmierć osoby lub szkoda w mieniu, policjanci są obowiązani do:

- 1) zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia i niedopuszczenia na to miejsce osób postronnych,
- 2) w miarę możliwości, ustalenia świadków zdarzenia.

§ 6. 1. W każdym przypadku użycia broni palnej policjant jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym dyżur-

nego właściwej terytorialnie komendy rejonowej Policji, swojego przełożonego oraz sporządzić pisemny raport.

2. Dyżurny właściwej terytorialnie komendy rejonowej Policji jest obowiązany niezwłocznie spowodować zabezpieczenie wszelkich śladów i dowodów związanych z użyciem broni palnej oraz udzielić policjantowi pomocy w niezbędnym zakresie.

§ 7. Do obowiązków przełożonego należy:

- 1) zbadanie, czy użycie broni palnej nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 2) niezwłoczne zawiadomienie o każdym przypadku użycia broni palnej wyższego przełożonego, a jeżeli w wyniku użycia broni nastąpiła śmierć lub zranienie człowieka — również prokuratora.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*